

holbte Ændringsforslag har i sin Tid været omdeelt paa de Herrers Pladser. Da der til dette Udvalgets Ændringsforslag ikke er fremkommet noget Underændringsforslag, er det saaledes kun dette Ændringsforslag, der, i Forbindelse med selve Udkastet, vil komme under Forhandling. Udvalgets Ændringsforslag indeholder flere Paragrapher og bebuder sig som et Forslag, der skal træde istedetfor selve Lovudkastet, der, som bekendt, ikke indeholder Paragrapher. Jeg finder ikke Anledning til Afsnitsbehandling af det af Udvalget stillede Ændringsforslag. Hvad der saaledes nu vil blive at forhandle, er Udvalgets Ændringsforslag, og efter tilendebragt Forhandling vil Afstemningen komme til at gaae ud paa, hvorvidt Landstinget maatte foretrække det af Udvalget stillede Ændringsforslag for Lovudkastet.

Ordføreren (Lehmann): Udvalget har saa udførligt motiveret sit Forslag i Betænkningen, at jeg for Dødelikket kan fatte mig overmaade kort. Det vil være de Herrer bekendt, at Udvalget først og fremmest efter den Anledning, som Sagens foreløbige Behandling dertil har givet, og efter, hvad der jo ogsaa ligger meget nær, det i Loven af 4de Marts 1857 tagne Forbehold har troet at burde undersøge, om der maatte være Anledning til nu at søge at inddrage Havnevæsenet under Kjøbenhavns Commune, men at Udvalget, af de i Betænkningen anførte Grunde, er blevet enig om, dog med Betegnelse af, at der med Hensyn til Fremtiden Intet derved skal være præjudiceret, ikke at staae paa at staae det Forhold, der bestaaer for Landets øvrige Havne, forandret for Kjøbenhavns Bødkommende, og hvorefter dette Anliggende, der deels er en Stats sag, deels er en Communesag, forterer under Indenrigsministeren. Derimod har man ikke troet at finde en heldig Løsning af Opgaven i den i Lovudkastet foreslaaede. Havnecommissionen, som den, der er foreslaaet, er efter Udvalgets Mening paa eengang baade for lille og for stor. Den er formeentlig endogsaa meget for lille, naar der skal tages Hensyn til, at Conseqventsen af den Sætning, at Havnevæsenet er deels en Stats- og deels en Communesag, ikke er den, at som Følge

deraf de derhen hørende Spørgsmaal, hvoraf flere kunne være af en overordentlig stor Betydning, idetmindste for Kjøbenhavns Bødkommende, skulle henhøre baade under Rigsdagen og under Communalbestyrelsen, men Conseqventsen er den, at de ikke henhøre under nogen af dem. Det er i Havnecommissionen, at denne hele Side af Sagen skal finde sin Repræsentation, og en Commission, bestaaende af 3 Medlemmer, maa derfor anses for at være for lille, hvilken Mangel især er fremtrædende, naar man tager Hensyn til, at speciel Indsigt i Havnens, Skibsfarens og Handelens Interesse, strængt taget kun vilde være repræsenteret deri af eet Medlem, der var valgt af Communalbestyrelsen. Raadet er dernæst paa den anden Side formeentlig for stort, idet det giver Anvisning paa en collegial Forvaltning som Bestyrelsesform for den daglige Forvaltning af en Mængde Anliggender, der vistnok ikke ere større, end at de meget godt kunne overføres af en enkelt Mand med den fornødne Dygtighed, hvorved naturligvis maa forudsættes, at han forsynes med den tilstrækkelige Medhjælp til de forskellige daglige Forretninger; hvortil kommer, at disse hovedsagelig ere af en saadan Bessaffenhed, at de kræve en hurtig og energisk Afgjørelse, Noget, som jeg ogsaa troer, Erfaringen hidtildags i høieste Maade har bekræftet; thi uagtet de enkelte Medlemmer, hvoraf den nuværende Havnecommission bestaaer, vistnok i og for sig ere meget dygtige og meget nidkjære Folk, er det netop denne collegiale Forvaltning, der har været Marsag i — hvad der, saavidt jeg skjønner ogsaa fremgaaer af Lovudkastets Motiver —, at den ikke har udfoldet den Virksomhed, som man kunde ønske, og hvorved den kun vilde have kunnet være istand til at fyldestgøre de betydelige Krav, der i en nær Fremtid frembyde sig med Hensyn til Kjøbenhavn, og det netop naar man seer hen til en bedre Benyttelse af den nuværende Havn, eller det meget alvorlige og betydningsfulde Spørgsmaal, som staaer paa Dagsordenen med Hensyn til Havnens Omdannelse. Udvalget har derfor foreslaaet at adskille disse tvende Ting, saaledes at Alt, hvad der havde — om jeg saa tør sige — en Slags skattebevilligende eller lovgivende